

ΚΟΣΜΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΘΙΚΗ. ΣΥΝΟΨΙΖΟΝΤΑΣ
ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΙΣ ΘΕΜΕΛΙΑΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

> ΣΤΟ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΣ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΓΝΩΣΗΣ:

- 1) Η σκέψη γίνεται εμπόδιο στη γνώση και αντιστρόφως, η γνώση για τη σκέψη. Η πληροφορία εξωθεί το ανθρώπινο μυαλό σε άσκοπες και άχρηστες σκέψεις.
- 2) Ένας κόσμος από πληροφορίες, εικασίες και φαντασιώσεις μέσα στο ανθρώπινο μυαλό συγχέεται με την πραγματικότητα. Ο άνθρωπος έχει την άμεση ικανότητα να συντηρεί και να επεξεργάζεται την πληροφορία των αισθήσεων στο εσωτερικό του, χωρίς περιορισμούς χρόνου και τόπου. Η παρατήρησή του δεν περιορίζεται στις αισθήσεις.
- 3) Στα πράγματα υπάρχουν ομοιότητες, νόμοι και κοινά στοιχεία (μέσα στο χώρο και στο χρόνο). Γνώση μερικών τοπικών πραγμάτων και μερικές τοπικές παρατηρήσεις (ενός μόνο προσώπου) μπορούν να αποδειχτούν ίδια και να εφαρμοστούν σε πολλές άλλες περιοχές του κόσμου και σε άλλες εποχές.
- 4) Ο ένας όρος για να είναι δυνατή κάθε αντίληψη των εξωτερικών πραγμάτων είναι ο ίδιος ο εαυτός μας στο σύνολό του. Η αντίληψη των εξωτερικών πραγμάτων είναι πάντοτε ένα αποτέλεσμα από τη σχέση ανάμεσα σ' εκείνα και στο συνολικό εαυτό μας. Αυτή η σχέση μας με τα πράγματα (η θέση, η στιγμή, η κατεύθυνση, η απόσταση, η γωνία, η βιολογική και η ψυχική κατάσταση κ.λπ) αλλάζει με διάφορους τρόπους και δείχνει πάντοτε ένα μέρος από την πραγματικότητα, ποτέ το σύνολό της.

- 5) Τα αισθητήρια όργανα χρησιμοποιούν φυσικά φαινόμενα που επαναλαμβάνονται περισσότερο. Δηλαδή, οι αισθήσεις χρησιμοποιούν φυσικούς νόμους και φυσικά φαινόμενα (όπως ηλεκτρομαγνητικές επιδράσεις, θερμότητα, πυκνότητα, αδράνεια, ηχητικά κύματα κ.λπ.) που δεν λείπουν από άλλα πράγματα και τα οποία είναι κοινά χαρακτηριστικά μιας πραγματικότητας.
- 6) Οι αισθήσεις δίνουν ελλιπή πληροφόρηση, αποσπασματική, τυχαία, μεροληπτική και παραπλανητική, όχι όμως ψευδή άποψη του κόσμου (σαν ψευδαισθήσεις).
- 7) Η γνώση χρησιμεύει ακόμα και για την εξαπάτηση και όχι μόνο για την έρευνα της αλήθειας.
- 8) Ένα πλήθος πληροφοριών προσφέρεται και εφαρμόζεται με εμπιστοσύνη και με αδυναμία επιβεβαίωσης.
- 9) Στις περιπτώσεις, στις οποίες δεν αναζητάμε την αξιοπιστία της γνώσης -για τον ένα ή για τον άλλο λόγο- και βασιζόμαστε χωρίς επαρκή γνώση, τότε έχουμε την άμεση ή αστόχαστη βεβαιότητα, την οποία ονομάζουμε πίστη ή εμπιστοσύνη.
- 10) Η πραγματικότητα είναι ένα μόνιμο χαρακτηριστικό του κόσμου που διατηρείται από τον κόσμο ως σύνολο και δεν είναι ταυτόσημη με τον κόσμο, με τα γεγονότα και με συγκεκριμένα πράγματα. Αυτή είναι μια διαπίστωση που χρησιμεύει στη γνωσεολογία και στην εκτίμηση της αλήθειας και μπορεί να διατυπωθεί πριν από μια κοσμολογική έρευνα.

> ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ (ΑΤΟΜΙΚΗ ΗΘΙΚΗ):

1) Ο άνθρωπος δεν συμπεριφέρεται αντανακλαστικά όπως τα φυτά, με τις επιδράσεις των αισθητών πραγμάτων. Ο ίδιος ο άνθρωπος με τη σκέψη και με τη μνήμη του καθορίζει τη δράση του, αλλάζει τη συμπεριφορά και την αντίδρασή του, μπορεί να μείνει αδρανής και να προετοιμαστεί από τις επιθυμίες ή τις οδηγίες κάποιων άλλων. Η θεμελιώδης άποψη για το νόημα της ζωής και σύμφωνα με την ηθική του εσωτερικού προσανατολισμού είναι η άμεση σύνδεση του βιολογικού σώματος με τον εαυτό του. Η σύνδεση αυτή στον άνθρωπο φανερώνεται καθαρά σαν πνευματική.

2) Ο άνθρωπος γίνεται ρυθμιστής της συμπεριφοράς του, ενώ έχει πνευματικές αδυναμίες και ελλιπή γνώση. Περισσότερο φαντάζεται και ονειρεύεται παρά γνωρίζει. Με τη σκέψη του δύσκολα εξάγει τα σωστά συμπεράσματα και στη στιγμή που ενδεχομένως να χρειάζεται, ενώ πολλά ψέματα και πλάνες του στερούν την επαφή του την πραγματικότητα.

3) Συνέπεια των πνευματικών αδυναμιών και της ελλιπούς μνήμης και γνώσης είναι η άσκοπη δράση και η λανθασμένη εκτίμηση του ανθρώπου για τις δυνατότητές του. Η λανθασμένη εκτίμηση για τις δυνατότητές του και η παραπλανητική άποψη για τον κόσμο έχουν σαν συνέπεια την εγωκεντρική ψυχολογία και αντίστοιχα την εγωκεντρική συμπεριφορά, όπως αν αυτό το σκεπτόμενο ζώο ήταν το παγκόσμιο πνεύμα (δηλ. ο Θεός). Η φυσιολογική συμπεριφορά συνδέεται μόνιμα με την άγνοια, την πλάνη, τη μεροληψία, τη φαντασία, τη βιαστική βεβαιότητα, τις υπερβολικές προσδοκίες, την απληστία και τον εγωισμό, δηλαδή με ένα παρανοϊκό πνεύμα (που αναζητάει την επιβεβαίωση και την ασφάλεια μέσα

στον υλικό κόσμο και με αποτυχημένες σκέψεις).

4) Επομένως, χρειάζεται μια εσωτερική στροφή της διάνοιας στον εαυτό της: δηλαδή ν' αναγνωρίσει την άγνοια για τα πράγματα, τον περιορισμό της (φυσικό, βιολογικό και διανοητικό), τις αδυναμίες της σκέψης και το άσκοπο πολλών εξωτερικών δράσεων. Όταν δεν ξέρεις να κολυμπάς, τότε περιορίζεσαι στα ρηχά νερά και προσπαθείς να μάθεις κολύμπι εκεί! Η δράση για επιβίωση πρέπει να συνυπολογίζει την ανάγκη για εσωτερικό προσανατολισμό της ζωής και για αξιόπιστη σκέψη.

5) Η ηθική χρειάζεται και την επιτυχημένη σκέψη, γνώση και σωστές εκτιμήσεις και δεν περιορίζεται σε σκέψεις και δράσεις για προσφορά στους άλλους. Η ηθική ενός πνεύματος με αυτογνωσία έχει προέλευση από τον κόσμο σαν αυτοτελές σύνολο και δεν είναι μια ανθρώπινη επινόηση. Η Ηθική είναι διαχρονικά συνυφασμένη με την αμεροληψία, την ειλικρίνεια, την αυτοσυγκράτηση, την αξιοπιστία, την πνευματική καλλιέργεια, με το δίκαιο και με την ανεκτικότητα (η οποία επιβάλλεται από την αμεροληψία και την αμφισβήτηση του ρόλου μας στον κόσμο).

6) Η ηθική με εσωτερική κατεύθυνση δεν ξεκινάει με τη σκέψη να αλλάξουμε τον κόσμο και τις άλλες ζωές, αλλά με τη σκέψη ότι εμείς δεν γνωρίζουμε αρκετά καλά ούτε ποιοι είμαστε... και ότι χρειάζεται να αναγνωρίσουμε τις αδυναμίες μας για να επιτύχουμε την επαφή μας με την πλήρη πραγματικότητα (που δεν φαίνεται στις εικόνες).

7) Η ηθική με εξωτερική κατεύθυνση εύκολα αμφισβητείται και περιορίζεται σε μια σχετική χρησιμότητα, αναλόγως της εποχής και του κοινωνικού περιβάλλοντος. Μόνο όταν εκκινήσουμε με την εκτίμηση του ρόλου του πνεύματος άμεσα για τη ζωή και για τη στενή σχέση της σκέψης με τη δράση, μόνο τότε διαπιστώ-

νουμε γρήγορα και αναμφίβολα τη διαρκή χρησιμότητα και την αναγκαιότητά της. Τη δύναμη εξωτερικευμένη με σάρκα, ταχύτητα και χρήμα την αντιλαμβάνεται και ένας πίθηκος. Την αδυναμία ελέγχου της σκέψης δεν μπορεί να την αντιληφθεί κάποιος το ίδιο εύκολα, αφού ακόμα και τότε με αυτή την αδυναμία ελέγχου, ο άνθρωπος πάλι μπορεί να προκαλεί συνέπειες και να είναι δημιουργικός και καταστροφικός, τόσο στη δική του ζωή όσο και μέσα στην κοινωνία.

8) Ο εσωτερικός προσανατολισμός της ζωής με επίγνωση της άγνοιας, αυτομάτως περιορίζει και αποτρέπει την υλιστική και την εγωκεντρική δράση στον αισθητό κόσμο. Ο καλός πρέπει να είναι μαζί δίκαιος και έξυπνος. Η φυσιολογική ζωή δεν συμπίπτει με την ηθικά ρυθμισμένη ζωή.

9) Η ζωή απαλλαγμένη από τις πλάνες με τη δύναμη της σκέψης και της γνώσης αποβάλλει τη μόνιμη αβεβαιότητα και την ανάγκη να βρει ένα νόημα ύπαρξης από τις εξωτερικές δυνατότητές της (στον αισθητό κόσμο) και δεν έχει υπερβολικές προσδοκίες ούτε ανόητες απογοητεύσεις. Καθόλου αυτονόητο δεν είναι ότι πρέπει να ζούμε καλά και να περνάμε όμορφα τη ζωή μας, όταν με τη λέξη «ζωή», εννοούμε τη ζωή με τις επιθυμίες και τις σκέψεις ενός παρανοϊκού και μεγαλομανή. Καθόλου κατανοητό να λέμε, ότι χρειάζεται να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, όταν ο εαυτός μας είναι ένα απερίσκεπτο ζώο ή όταν εμείς με τις ψευδαισθήσεις μας επιθυμούμε να είμαστε με τον (παρανοϊκό) εαυτό, τον οποίο δεν μπορούμε να γνωρίζουμε.

10) Η πνευματική καλλιέργεια, η λογική σκέψη, ο φιλοσοφικός τρόπος ζωής, η απαλλαγή από φαντασιώσεις συμβάλλουν καθοριστικά τόσο για τη διατήρηση της ψυχικής ηρεμίας όσο και για τον τρόπο αντίδρασης μας στις δύσκολες στιγμές της κοινωνικής ζωής.

11) Η συμπεριφορά ρυθμισμένη με εσωτερικές αξίες, με ικανότητα λογικής και αμερόληπτης σκέψης, με καλλιεργημένο πνεύμα που έχει επίγνωση της πραγματικότητας ως ευρύτερο σύνολο και με ψυχική ηρεμία αποτελεί την προϋπόθεση για την αξιοπιστία και την υπευθυνότητα στη συνεργασία, για την ειρηνική συμβίωση, για την πιο αποτελεσματική δράση και για τη σωστή εκτίμηση και για την πρόληψη της κακής τύχης. Προσαρμοστείτε στον κόσμο χωρίς να υπερεκτιμάτε τις πνευματικές σας ικανότητες!

12) Στη ζωή και στην ψυχή επιβάλλονται ορισμένα χαρακτηριστικά όχι μόνο από το φυσικό περιβάλλον αλλά και από μια κοινή πραγματικότητα, η οποία επιβάλλει νόμους για τη διαμόρφωση του φυσικού περιβάλλοντος και την εξέλιξη των βιολογικών σωμάτων. Δεν μπορούμε να μιλάμε για την ανθρώπινη ζωή, όπως αν αυτή ήταν άυλη και ασώματη ή ψυχολογικά ανεξάρτητη από νόμους του κόσμου.

13) Ορισμένα χαρακτηριστικά του αισθητού κόσμου και στα πράγματα που μας περιβάλλουν φανερώνουν αμέσως φυσικούς νόμους, περιορισμούς και μόνιμα γνωρίσματα μιας διαρκούς πραγματικότητας, τα οποία δεν μπορούμε να αγνοήσουμε για τη ρύθμιση της συμπεριφοράς μας και για τους στόχους μας μέσα στον κόσμο. Από τις πρώτες διαπιστώσεις της πραγματικότητας είναι η ύπαρξη ορίων αρχής και τέλους και ότι η επιβίωση δεν είναι εξασφαλισμένη.

14) Η παραπλάνηση είναι εχθρός της λογικής και μαζί της ηθικής (για μια πνευματική ζωή). Η παραπλάνηση είναι μια πνευματική παγίδα, που μπορεί μέχρι να στερήσει άμεσα τη ζωή. Όσοι απορρίπτουν μια παγκόσμια ηθική δεν έχουν αντιληφθεί την ανατρεπτική σχέση της παραπλάνησης με τη ζωή και την ανάγκη της αξιοπιστίας. Ο πρώτος παγκόσμιος κανόνας για τη ρύθμιση της ανθρώπινης ζωής είναι η επίγνωση της άγνοιας, η αποφυγή της πλάνης και η

επιθυμία για την αλήθεια. Όποιος αμφισβητεί μια παγκόσμια ηθική ή με άλλα λόγια ότι η ζωή με ορισμένους κανόνες ευνοείται και εξελίσσεται, χρησιμοποιεί τη σκέψη ως ένα όπλο παραπλάνησης. Εμείς βλέπουμε την παγίδα και θα εξουδετερώσουμε αυτό το όπλο. Επιπλέον, θα απλώσουμε ένα τείχος προστασίας με την αξίωση για πνευματική καλλιέργεια και για επίγνωση της πραγματικότητας. Και όταν μιλάμε για επίγνωση της πραγματικότητας δεν μπορούμε να την εννοήσουμε χωρίς την επίγνωση για τη μεγάλη άγνοια του κόσμου.

> ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΕ ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ. ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΖΩΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ:

Οι θεμελιώδεις σκέψεις για την αξιοπιστία και την αρχή της γνώσης (ενότητα 'Γνώση & Σκέψη') και για την ανάγκη πνευματικής αυτορύθμισης (ενότητα 'Πνευματική Στροφή') συνδέονται στενά με τις θεμελιώδεις σκέψεις αυτής της ενότητας για την κοινωνία και το Κράτος και προετοιμάζουν μια Νέα Πολιτική. Αν η στενή και λογική τους σύνδεση δεν αναγνωριστεί και αν δεν εκτιμηθούν ως θεμελιώδεις σκέψεις, τότε δεν αναγνωρίζουμε τα χαρακτηριστικά μιας κοινής πραγματικότητας. Τότε οι στόχοι παρουσιάζονται δελεαστικοί και ο κόσμος όπως θα τον θέλαμε στα όνειρά μας και τα γεγονότα δημιουργούν την ψευδαίσθηση της επαφής μας με την πραγματικότητα* (ως ρεαλιστές), όμως συμβαίνει αντιθέτως. Έτσι η κοινωνία δεν προσαρμόζεται σύμφωνα με την πραγματικότητα, αλλά με ανθρώπινες φαντασιώσεις, μεροληπτικά και με παρανοϊκές ιδεολογίες. (* Τα γεγονότα και τα περιστατικά είναι στιγμές της πραγματικότητας, είναι περαστικά. Η πραγματικότητα δεν είναι κάτι περαστικό, αλλά κάτι που συνεχίζει και παραμένει).

1) Η κοινωνικότητα δεν συνδέεται αναγκαστικά με την ηθική, τη λογική, τη φιλανθρωπική δράση και το κοινό συμφέρον, ενώ μπορεί κάποιος να είναι κοινωνικός και να συμμετέχει σε πολλές εκδηλώσεις και συγχρόνως να εκμεταλλεύεται αδίστακτα τις ανθρώπινες σχέσεις για τα προσωπικά του οφέλη.

2) Οι άνθρωποι με τις συνεργασίες και με τη συμμετοχή σε ομάδες γίνονται ανταγωνιστές και εκμεταλλευτές κάθε ανθρώπινης αδυναμίας.

3) Ο άνθρωπος δεν είναι ζώο λογικό και κοινωνικό, με την καλή έννοια που φανταζόμαστε. Με την παγκόσμια ηθική, η ανθρώπινη δράση και συμπεριφορά ερμηνεύεται με τις πνευματικές αδυναμίες του ανθρώπου (όπως λανθασμένες εκτιμήσεις, ελλιπής γνώση, εξασθένιση και ανεπάρκεια μνήμης, φαντασιώσεις για τα πράγματα, μεροληψία, κακή χρήση των λέξεων, σκόπιμη απόκρυψη και ψέματα κλπ) και με τη διαρκή υπεροψία ή την ανασφάλειά του. Οι φυσικοί περιορισμοί (υλικοί, περιβαλλοντικοί και βιολογικοί) και οι πνευματικές αδυναμίες μεταμορφώνουν τον άνθρωπο σε απατεώνα του εαυτού του και όλου του κόσμου και με όλες τις δυνατότητες της γνώσης. Οι συνέπειες από τις πνευματικές αδυναμίες και από την έλλειψη εσωτερικών αξιών γίνονται πιο φανερές έξω από το άτομο, με τις συνεργασίες του και όταν οργανώνονται ομάδες, που υποκινούνται, καθοδηγούνται, εκπροσωπούνται και συντονίζονται στη δράση τους. Όλος ο κόσμος αλλάζει και η αντίδρασή μας γίνεται διαφορετική με διαφορετικές εκτιμήσεις και με διαφορετική προοπτική στη δράση, όταν αλλάζει η δική μας άποψη για τον κόσμο και όταν αναγνωρίσουμε τις πνευματικές αδυναμίες μας. Οι διαπιστώσεις για τις ανθρώπινες αδυναμίες και περιορισμούς, για τη διανοητική σχέση του ανθρώπου με το φυσικό περιβάλλον και ορισμένοι φυσικοί νόμοι είναι παγκόσμιες διαπιστώσεις και θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνονται στην εκκίνηση της διατύπωσης του Συντάγματος. Μη ξεχνάμε ωστόσο, το θλιβερό και παρανοϊκό παρελθόν του ανθρώπου, με μαζική σφαγή και βασανιστήρια χωρίς καμία διαφωνία ή με διαφωνίες για φανταστικά γεγονότα και για ασήμαντες ή προσωπικές διαφορές και ότι οι κοινωνίες δεν οργανώθηκαν μετά από μελέτη και εξαντλητική σκέψη.

4) Αν κάποιος είναι παρανοϊκός και δεν αντιλαμβάνεται σωστά τα πράγματα, αν δεν μπορεί να σκεφτεί, να ακούσει, ούτε να εκφραστεί σωστά, τότε αυτές οι πνευματικές αδυναμίες προκαλούν τριγ-

μούς στο δίκαιο και ακυρώνουν την ηθική. Αν, πάλι, είναι μορφωμένοι και αντιλαμβάνεται σωστά τα πράγματα, αλλά επιλέγει να ζήσει με ψέματα ή να εκμεταλλεύεται την αλήθεια για να εξαπατήσει, τότε επίσης θα παραβιάζει πολύ συχνά το δίκαιο και θα ζει με ανήθικο πνεύμα. Όταν οι σκέψεις γίνονται με λανθασμένες εκτιμήσεις, τότε ζούμε με ψέματα και φαντασιώσεις και έτσι ανάλογα κινητοποιούμαστε. Δεν μπορούμε να μιλάμε για ηθική και για κανόνες συμπεριφοράς, χωρίς να μιλήσουμε για λογική και για ικανότητα σκέψης. Σύμφωνα με την κοσμολογική ηθική, η ανθρώπινη δράση και συμπεριφορά ερμηνεύονται από τις πνευματικές αδυναμίες του ανθρώπου και με τη διαρκή υπεροψία ή ανασφάλειά του, που τον μεταμορφώνουν σε απατεώνα του εαυτού του και όλου του κόσμου. Η κοινωνία αποτελείται από φυσιολογικούς ανθρώπους με φοβερές και μόνιμες αδυναμίες, βιολογικές και ψυχοπνευματικές. Αυτές οι αδυναμίες δεν εμποδίζουν και δεν αποθαρρύνουν τις συνεργασίες, αλλά αντιθέτως αυτές επιβάλλονται και ενθαρρύνονται, ενώ ο δισταγμός υποβαθμίζεται μέχρι γελοιοποίησης, αν όχι τραγωδίας. Ο άνθρωπος δεν είναι μονόπλευρα λογικός και κοινωνικός με την καλή έννοια.

Η διαφωνία, η αμφισβήτηση και η αντίδραση απογοητεύουν ή δυσκολεύουν τις ιδιοτελείς προσπάθειες μερικών φιλόδοξων και κερδοσκοπών και τότε ενδέχεται να στερηθούμε μερικές ευκαιρίες και πλεονεκτήματα. Αντιθέτως, ο συμβιβασμός είναι δελεαστικός με τη σκέψη για ορισμένα ανταλλάγματα. Πολλές φορές φανερώνει υπευθυνότητα, όμως πιο πολλές φορές φανερώνει δειλία, ανευθυνότητα, αλλά και περιφρόνηση για το δίκαιο και ανήθικη συνέργεια. Η υπεράσπιση της αλήθειας, το θάρρος για την έκφραση της άποψης και η διεκδίκηση, συνήθως δεν εμφανίζουν τον άνθρωπο "κοινωνικό" και μερικές φορές αντιθέτως, τον εμφανίζουν "επιθετικό" και βέβαια προκλητικό. Η έννοια της "αμεροληψίας" και του "δικαίου" είναι αζεχώριστες από την "ειλικρίνεια" και αυτά εύκο-

λα τα θυσιάζουμε με το συμβιβασμό.

5) Όταν επεξεργαζόμαστε τα ζητήματα της Ηθικής ή του προορισμού της ζωής, τότε γρήγορα συναντούμε προεκτάσεις στα ζητήματα της συνεννόησης, της δικαιοσύνης, της συνεργασίας, άρα και της πολιτικής. Χωρίς την Ηθική, η δικαιοσύνη δεν έχει θεμέλια

6) Η ανθρώπινη κοινωνία είναι μια πολύπλοκη, αντιφατική και ασταθής πνευματική πραγματικότητα, την οποία κανένας δεν γνωρίζει καλά. Χωρίς πνευματικό προσανατολισμό της ανθρώπινης ζωής, μέσα στην κοινωνία εμφανίζονται ομαδικά τα λάθη, οι πλάνες, τα ψέματα, οι φαντασιώσεις, οι κακές επιθυμίες και οι άσχημες διαθέσεις, που οι άνθρωποι έχουν ο καθένας ξεχωριστά.

7) Η ανθρώπινη ιστορία υποβαθμίζεται σαν τυχαία γεγονότα από τη δράση παρανοϊκών ζώων, που εστίασαν τις δυνάμεις τους για την εδραίωση της παρουσίας τους, για την ασφάλειά τους, για τη χαλάρωσή τους και την ικανοποίηση των αναγκών τους, για τις κοινωνικές σχέσεις τους και για την επίλυση των διαφορών τους. Οι ανθρώπινες σχέσεις και η κοινωνία επιβεβαιώνουν το δράμα και την ανοησία από την ασυγκράτητη δράση με εξωτερικές αξίες, από την έλλειψη σκέψης και αυτογνωσίας και από την υπερβολική βεβαιότητα κι εμπιστοσύνη.

8) Η ηθική και το δίκαιο ξεκινούν πριν από την εμφάνιση του ανθρώπου, από τις προδιαγραφές του κόσμου. Ο εσωτερικός προσανατολισμός της ζωής και οι ηθικές αξίες διαπιστώνονται μόνο από τον άνθρωπο μέσα στο πνεύμα του και όχι από την παρατήρηση των εξωτερικών φαινομένων. Οι φυσικοί νόμοι ρυθμίζουν τα εξωτερικά και άψυχα φαινόμενα, από τα οποία το βιολογικό σώμα όσο υπάρχει ποτέ δεν αποκόπτεται. Οι φυσικοί νόμοι μέχρι την εμφάνιση των άλλων μορφών ζωής χωρίς τη σκέψη επιβάλλουν ρυθμίσεις στη συμπεριφορά των ζώων και προσαρμογή στο περιβάλλον, η

οποία περιορίζεται σχεδόν αποκλειστικά στην επιβίωσή τους. Το ανθρώπινο πνεύμα κυριολεκτικά εξαναγκάζεται να σκέφτεται με γνώση της πραγματικότητας και έτσι οι φυσικοί νόμοι ανιχνεύονται από το ανθρώπινο πνεύμα μέσα στον εαυτό του ως προϋποθέσεις για τη γνώση, τη λογική σκέψη και για τη δράση. Τότε σχηματίζονται απόψεις για τη ρύθμιση της συμπεριφοράς στο άτομο, τόσο για την άμεση εξυπηρέτηση του εαυτού του όσο και για τη συμπεριφορά του απέναντι στα άλλα άτομα. Η Ηθική με τις εσωτερικές αξίες και σε σύζευξη με τη σκέψη επιβάλλεται κάπως από την ίδια τη φύση, πριν ακόμα ο άνθρωπος σχηματίσει την ιδέα της μέσα στη σκέψη του και πριν βρεθεί στην ανάγκη να διατυπώσει γραπτά μερικούς κανόνες συμπεριφοράς. Η Ηθική είναι παγκόσμια και διεπιστημονική γνώση και δεν συναντήθηκε τυχαία με τις θρησκείες. Η πολιτική δεν μπορεί να αγνοεί τις ηθικές αρχές και θεωρητικά λογοδοτεί στην ηθική και όχι το αντίθετο, όσο και αν η πολιτική επιβάλλεται με τη δύναμη των όπλων.

9) Η ελευθερία με πολλούς όρους και υποχρεώσεις παύει να είναι η ανεμπόδιστη ελευθερία της φύσης. Το ζήτημα είναι να ορίσουμε ξανά τι εννοούμε με την "ελευθερία" και με την "ανθρώπινη ζωή" και να περιοριστεί η "κακή" ελευθερία, ή αν προτιμάτε η κατάχρηση της ελευθερίας. Η ζωή χωρίς αυτογνωσία και με απερίσκεπτη δράση είναι φυσιολογική, δεν είναι ηθική. Η "ελευθερία" δεν είναι έτσι ρυθμισμένη που οι συνέπειες της αλητείας, της παραπλάνησης και της εξαπάτησης να είναι αρκετά αποθαρρυντικές και να απαγορεύονται ένα πλήθος δράσεων, οι οποίες επιτρέπονται με το δόλωμα της ελευθερίας για ανήθικους / εγωκεντρικούς ανθρώπους, με όρους ανήθικης κερδοσκοπίας και με την κατάχρηση της εμπιστοσύνης. Στις κοινωνίες ιδιαίτερα των λεγόμενων δυτικών χωρών, το φαινόμενο της αλητείας έχει καμουφλαριστεί με κατάχρηση των εννοιών της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

Η ελευθερία -με την ευρύτερη έννοια του όρου- δεν μπορεί να διαπιστωθεί ούτε στην απλή κίνηση του σώματος μέσα στο φυσικό περιβάλλον. Επίσης είναι αντιφατική, διότι μια κίνηση χωρίς κανένα περιορισμό και αντίσταση θα ήταν μια κίνηση τυχαία και χωρίς κατάληξη. Αντίστοιχα, η συμπεριφορά ενός ανθρώπου χωρίς την επίγνωση της πραγματικότητας και μερικών ορίων κινδυνεύει να του στερήσει τη ζωή και την ελευθερία του. Και όμως, αυτή η αντίληψη της ελευθερίας με φαντασία, με την υπόθεση της απουσίας εμποδίων και με την αντίφαση που η έλλειψη ορίων προκαλεί, δεν έπαψε να βρίσκεται στα θεμέλια για τη συμβίωση και τη συνεργασία των ανθρώπων και για τη συγκρότηση ενός Κράτους. Όσοι σκέφτηκαν προσεκτικά για το νόημα και τα όρια της ελευθερίας, αναγκάστηκαν να τη συμφιλιώσουν με την εφαρμογή νόμων και με περιορισμούς στη δράση. Και τότε, η έννοια της ελευθερίας μεταλλάσσεται σε μια άλλη έννοια, που λίγη σχέση έχει με την αρχική. Η δύναμη και η ελευθερία χωρίς το πνεύμα περιορίζονται όπως στα ζώα. Τι είναι η δύναμη και η ελευθερία με ένα πνεύμα χωρίς σωστή πληροφόρηση, με λανθασμένες εκτιμήσεις και με φαντασιώσεις το βλέπουμε στον άνθρωπο ως άτομο και με τις συνεργασίες του. Τονίζεται ότι η έννοια της εξάρτησης δεν είναι πάντα αντίθετη με το συμφέρον μας και με την προοπτική για περισσότερες επιλογές.

10) Η προτεραιότητα της ζωής άμεσα προς τον εαυτό της είναι μια θεμελιώδης αρχή της ζωής και της Ηθικής. Η προτεραιότητα της ζωής άμεσα προς τον εαυτό της είναι φυσική, βιολογική και στον άνθρωπο εμφανίζεται ως πνευματική. Αυτή η προτεραιότητα δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ούτε από τον εχθρό μας (σε αντίθεση με άλλες ηθικές έννοιες, όπως αυτή της ελευθερίας). Η εσωτερική προτεραιότητα είναι φυσικό φαινόμενο όπως το φως του ήλιου και όχι μια δική μας επιλογή. Σημαίνει “πριν απ’ όλα ο εαυτός μου” και αυτό που με συνοδεύει πιο κοντά και σταθερά, αν όχι μόνιμα

και σαν ένα πνεύμα που διαρκώς χρησιμοποιώ. Η προτεραιότητα στη σχέση με τον εαυτό μας (θεμελιώδης αρχή της ζωής και της Ηθικής) αναδεικνύει και τη μόνιμη υπαιτιότητα για τη δράση ή την αντίδρασή μας. Η μη αναγνώριση αυτής της φυσικής, ηθικής και ορθολογικής προτεραιότητας επιτρέπει την ανήθικη και ανεύθυνη εφαρμογή βίας για να παραβιαστεί η ατομική προτεραιότητα και ξεπερνώντας κάθε όριο, για να χρησιμοποιηθεί η ζωή ως ένα εργαλείο εκμετάλλευσης. Αυτή η έλλειψη αναγνώρισης της ατομικής προτεραιότητας είναι η αρχή που οδηγεί στο φασισμό, στο ρατσισμό και σε καταχρήσεις κάθε εξουσίας. Ένα πλήθος διενέξεων και αντιδράσεων στη κοινωνική συμβίωση των ανθρώπων προέρχεται από την παραβίαση αυτής της ηθικής προτεραιότητας, είτε με λόγια είτε με πράξεις. Η ανήθικη παραβίαση αυτής της φυσικής και πνευματικής προτεραιότητας δίνει το ηθικό δικαίωμα αντίδρασης, αυτοάμυνας, μέχρι και βίαιης συμπεριφοράς.

11) Είναι ανάγκη για ένα δίκαιο Κράτος και για πολιτικές, που εστιάζουν στην πνευματική ανάπτυξη των πολιτών και όχι μόνο στην οικονομική ή στην τεχνολογική ανάπτυξη. Δεν χρειαζόμαστε χρηματοδότες/πονταδόρους και ανάπτυξη που θα μας κάνουν περισσότερο εξαρτημένους, θα προκαλέσουν νέα προβλήματα και θα εξαγοράσουν ψυχές και συνειδήσεις. Δεν χρειαζόμαστε ανάπτυξη και ανταγωνισμό που θα υποβιβάσει τη νοημοσύνη, την ηθική και την υγεία και ο υποβιβασμός θα δημιουργήσει περισσότερες θέσεις εργασίας για νεκροθάφτες, γιατρούς, οδοκαθαριστές, για κερδοσκόπους, για το σκληρόψυχο κυνήγι πελατών και για τη διακίνηση άωφελων εμπορευμάτων ή υπηρεσιών. Πέρα από την οικονομική και τη τεχνολογική ανάπτυξη, χρειάζεται ένα ηθικό κράτος για να ευνοείται η πνευματική ανάπτυξη των ανθρώπων, ενώ συγχρόνως να αποθαρρύνονται οι επιλογές του εγωκεντρικού ανθρώπου, ο οποίος μέσα σε ένα ανήθικο κράτος αποκτάει πλεονεκτήμα-

τα (όχι μόνο οικονομικά) εκμεταλλεόμενος τις αδυναμίες της κοινωνίας.

12) Τα ζητήματα σχετικά με τη διαπαιδαγώγηση και την εκπαίδευση είναι τα πρώτα και τα πιο σημαντικά για να σκεφτούμε και να τα αλλάξουμε. Σε μια κοινωνία εγωπαθών και φιλόδοξων, όπου ο ένας άνθρωπος σκέφτεται πώς θα εξαπατήσει και πώς θα εκμεταλλευτεί τον άλλο για να ικανοποιήσει τις προσωπικές επιθυμίες του και με την ανοχή της Πολιτείας, ακόμα και το εκπαιδευτικό σύστημα (εκτός της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης) εξελίχτηκε για να εξυπηρετεί αυτόν τον ανήθικο σκοπό: δηλαδή την εξαπάτηση και την προώθηση των προσωπικών συμφερόντων με τη δύναμη της Επιστήμης. Η εγωκεντρική ζωή, χωρίς την ηθική του εσωτερικού προσανατολισμού και με τις υπερβολικές προσδοκίες από τα εξωτερικά πράγματα, διευκολύνει την επιστημονική έρευνα για να ζήσουν οι άνθρωποι με περισσότερες φαντασιώσεις και όχι με περισσότερη υπευθυνότητα και αξιοπιστία...

13) Τονίζεται η προτεραιότητα για ένα πολιτισμένο Κράτος να φροντίσει έτσι ώστε η επιβίωση των ανθρώπων να μην εξαρτάται (στοιχειωδώς και υπό όρους) από την αμειβόμενη εργασία, με τη λογική της ζούγκλας (όπου ο καθένας χρησιμοποιεί το πλεονέκτημά του για να εκμεταλλευτεί το μειονέκτημα των άλλων).

14) Για ένα μικρό ποσό (σε σύγκριση με το ποσό που χρειάζεται για την απόκτηση ενός πλήθους άλλων πραγμάτων και υπηρεσιών), οι άνθρωποι δεν μπορούν να ζήσουν και αναγκάζονται να αναλώνουν το χρόνο και τη σκέψη τους, για να εξασφαλίσουν τα ελάχιστα που χρειάζονται για να κρατηθούν στη ζωή. Παραπλεύρως, ενώ οι ίδιοι εξαθλιώνονται και εξαναγκάζονται να σκέφτονται σαν ζώα και σαν μηχανές, ένα ποσοστό από αυτούς τους καταπιεσμένους και περιφρονημένους, το οποίο μπορεί να αυξάνεται με απρόβλεπτο όριο, στρέφεται σε λύσεις και δράσεις,

οι οποίες είναι ποινικά και ηθικά καταδικαστέες και διαταράσσουν την ομαλότητα στις ανθρώπινες σχέσεις. Από αυτό το χρηματικό ποσό, που θα μπορούσε να είναι για τη διαφήμιση του πολιτισμένου κράτους προς τους πολίτες του, οι άνθρωποι μπορούν οριακά να ζήσουν ή να πεθάνουν. Το αποτέλεσμα είναι ακραίο. Ενώ το ίδιο αυτό χρηματικό ποσό σε όσους πλεονεκτούν δεν καθορίζει αν θα ζήσουν ή θα πεθάνουν. (...) Η αποδέσμευση της επιβίωσης από την αμειβόμενη εργασία και το νόμο της ζούγκλας δεν θα απαλλάξει τα άτομα από την ευθύνη τους. Αντιθέτως θα τα επιβαρύνει με την προσωπική ευθύνη σε αντιστάθμισμα αυτού του πλεονεκτήματος μιας πολιτισμένης κοινωνίας και ενός δίκαιου κράτους και οι πολίτες θα πρέπει να προσέχουν για να μη το χάσουν. Το ανήθικο Κράτος όχι μόνο παραμένει θεατής του νόμου της ζούγκλας, αλλά εξυπηρετεί και συντηρεί αυτή την ανισορροπία και την εξασφαλίζει νομικά.

15) Για να περιοριστεί η εξάρτηση της επιβίωσης και του πολιτισμού από μετρήσιμες αξίες που γίνονται αποκλειστικά με τη νομισματική μονάδα, θα χρειαστεί να αναθεωρήσουμε την έννοια της ανταμοιβής, του ανταλλάγματος και της αποζημίωσης

16) Πολλές παρατηρήσεις για την ανθρώπινη συμπεριφορά και για τις ανθρώπινες σχέσεις έχουν γίνει από τα παλαιότερα χρόνια, σε όλους τους λαούς και δεν είναι της φαντασίας. Χωρίς να το έχουμε προσέξει, με αυτές τις παρατηρήσεις της ηθικής θεμελιώνονται πολλοί νόμοι του κράτους και το Δίκαιο. Όπως για παράδειγμα, ότι δεν πρέπει να σκοτώνουμε και να βασανίζουμε ή ότι δεν πρέπει να μεταχειριζόμαστε τους άλλους ανθρώπους σαν μηχανές ή να τους εξαπατούμε κλπ. Η ηθική δεν ξεκινάει μόνο με την ανάγκη για προσφορά και σεβασμό σε όλο τον κόσμο και αυτή δεν περιορίζεται σε μερικές καλές πράξεις. Η Ηθική είναι διαχρονικά συνυφασμένη με την αμεροληψία, την ειλικρίνεια, την αυτο-συγκρά-

τηση, την αξιοπιστία, την πνευματική καλλιέργεια, με το δίκαιο και με την ανεκτικότητα (η οποία επιβάλλεται από την αμεροληψία και την αμφισβήτηση του ρόλου μας στον κόσμο). Η ηθική ξεκινάει και με την ανάγκη για επίγνωση της άγνοιας, για ζωή με πνευματικές αξίες, εσωτερικό προσανατολισμό και αυτο-βελτίωση. Οι θεμελιώδεις αρχές της ηθικής τις οποίες ανιχνεύει ο άνθρωπος μέσα στο πνεύμα του επίσης ξεκινούν από τον πραγματικό κόσμο και είναι παγκόσμιες, όπως οι φυσικοί νόμοι. Η κοινωνία, οι πολιτικοί νόμοι, οι πολιτικές δράσεις και οι ομαδικές συνεργασίες δεν μπορούν να αγνοήσουν τους παγκόσμιους φυσικούς και πνευματικούς νόμους, και τις συνέπειες της άγνοιας, του ψέματος και της αδικίας. Ο ρόλος της Ηθικής* απαξιώθηκε διότι η ηθική τεμαχίστηκε σε άλλες περιοχές της επιστήμης, όπως είναι η ψυχολογία, οι κοινωνικές επιστήμες και πολλοί κανόνες “αρπάχτηκαν” για τις ανάγκες της πολιτικής και αφομοιώθηκαν στη νομοθεσία των κρατών.

17) Η θρησκεία μπορεί να παραμείνει ως μια τοπική παράδοση για εορταστικές εκδηλώσεις και σαν ένας φάρος για τον προσανατολισμό της ζωής με πνευματικές αξίες, χωρίς το ρόλο που ανήκει σε άλλες επιστήμες, όπως είναι η Ηθική, η Ψυχολογία, η Κοσμολογία, γενικότερα οι κοινωνικές επιστήμες.

18) Η ηθική του πνευματικού προσανατολισμού αποκαλύπτει την τρομακτική παράνοια της νομοθεσίας, κρυμμένη πίσω από τη λάμψη των παγκόσμιων ηθικών αρχών. Οι νόμοι της Πολιτείας όχι απλώς δεν είναι οι νόμοι της φύσης, ούτε του Θεού, όχι απλώς έχουν ελλείψεις και χρειάζονται να γίνουν διορθώσεις, αλλά ακόμα χειρότερα, κρύβουν τρομακτική παράνοια. Οι νόμοι δεν είναι οπωσδήποτε σύμφωνοι με το σκοπό και τους κανόνες της ηθικής. Οι πολιτικοί νόμοι δεν αποσκοπούν και δεν εξυπηρετούν αποκλειστικά μια ζωή με πνευματικές αξίες, ενώ μπορούν αντιθέτως

να την εμποδίζουν. Η ειρήνη είναι για πολλούς ανθρώπους η φανταστική εκείνη ισορροπία και ανεκτικότητα στην κοινωνία, την οποία χρειάζονται για να την καταχραστούν ανεμπόδιστοι και για να εκμεταλλευτούν ανενόχλητοι όλα τα πλεονεκτήματα του υλιστικού τρόπου ζωής. Όταν μπορείς να κλέψεις και να εκμεταλλευθείς τις αδυναμίες του κόσμου με την προστασία των νόμων και του κράτους, τότε γιατί να βιαστείς να κλέψεις αυτοπροσώπως, με τον παραδοσιακό τρόπο, που γίνεται εύκολα αντιληπτός; Στην πολιτισμένη κοινωνία με το νόμο της ζούγκλας, ακόμα και το θύμα χρειάζεται να είναι καλά ενημερωμένο, να έχει ανώτερη εκπαίδευση, να σκέφτεται και να γράφει σαν επιστήμονας και η φωνή του να μπορεί να ακουστεί. Διαφορετικά το θύμα γίνεται μπάλα μεταξύ των υπηρεσιών και πελάτης των ψυχολόγων και των δικηγόρων.

19) Όσο η επιβίωση για πολλούς ανθρώπους εξαρτάται από την οριακή αμοιβή της εργασίας και από την εξαναγκαστική επιλογή μιας τυχαίας εργασίας και αυτοί οι άνθρωποι δεν είχαν την ευνοϊκή τύχη να κληρονομήσουν ή να κερδίσουν περιουσία, με τέτοια οικονομική ανισότητα, όσοι μπορούν να προσφέρουν χρηματική αμοιβή ή άλλες υπηρεσίες ανάλογης αξίας πλεονεκτούν για την εφαρμογή δολοφονικής και συγκαλυμμένης βίας και διευκολύνονται στη δολοπλοκία τους με το νόμο. Κάποιοι θα ήθελαν όλα τα πλεονεκτήματα δικά τους και κάθε βίαια αντίδραση απαγορευμένη. Αλλά ο κόσμος δεν είναι έτσι όπως φαντάζονται (με το μυαλό τους περιορισμένο σε μερικούς ανθρώπους και σε μερικά κοινωνικά γεγονότα).

20) Συνοπτικά ο σκοπός του ηθικού κράτους και οι πολιτικές προτεραιότητές του: Διευκολύνσεις για την επιβίωση και εξάλειψη των φαινομένων εκβιασμού, εξαπάτησης, αρπαγής, κακοποίησης και δολοφονίας. Οι δυνατότητες της σύγχρονης τεχνολογίας συνο-

λικά, μπορούν να αξιοποιηθούν εξαντλητικά για την πρόληψη της βίας και των δολοφονικών πράξεων, όπως και για την εξιχνίαση τέτοιων επιθετικών και βίαιων συμπεριφορών. Πάνω σε αυτό το ζήτημα, πάλι σκουντουφλάμε σε θεωρητικές απόψεις και σε νομικές λεπτομέρειες, που εμποδίζουν τη διευκόλυνση της ζωής.

21) Η δυστυχία, η αδικία, τα ατυχήματα, οι πολεμικές συγκρούσεις, οι αριθμοί των θυμάτων και οι εχθρικές σχέσεις που παρατηρούμε σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης δεν είναι οι υπερβολικές εκτιμήσεις ενός ανθρώπου. Κάποια ερμηνεία χρειάζονται και μάλιστα ενιαία για όλες τις περιοχές της γης... Τα δυστυχήματα, οι πολεμικές συγκρούσεις, οι ακραίες οικονομικές ανισότητες, οι σκληροί ανταγωνισμοί μόνο για το κέρδος και από ευθιξία, η δουλεία, οι ασθένειες από την κατάχρηση των χημικών υλών, η εξαπάτηση, η βίαια συμπεριφορά, οι εκβιασμοί, η διαρκής ανασφάλεια στην καθημερινή ζωή και η δυσαρέσκεια αν γίνεται να εξαφανιστούν, από την επόμενη μέρα κιόλας! Αυτή η κοινωνική βελτίωση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς τη γρήγορη και ηθική προσαρμογή της νομοθεσίας και χωρίς κάποιιο να χάσουν τις πλεονεκτικές θέσεις τους και την εύνοια των απατεώνων.

22) Η ζωή με εσωτερικό προσανατολισμό, με πνευματικές αξίες και με αμερόληπτη λογική είναι παγκόσμια επειδή θεμελιώνεται σε παγκόσμιους φυσικούς νόμους και από την αρχή της ζωής. Το κράτος με αυτές τις αρχές που θεωρούμε ότι προέρχονται από την περιοχή της (κοσμολογικής) Ηθικής, θα κερδίσει επιπλέον σε αξιοπιστία, όχι μόνο προς τη δική του εσωτερική κοινωνία, αλλά και απέναντι στα άλλα κράτη... Στις πολιτικές και νομικές σχέσεις που έχουν εκείνα μεταξύ τους, το κράτος με θεμέλια στην επιστήμη και στις αρχές του Δικαίου θα μπορεί να αξιώνει ή να εφαρμόζει πίεση με τη δύναμη της επιστήμης. (...) Από τέτοιες τριβές, θα προκληθεί νομικός ανταγωνισμός, με τον οποίο θα αναπτυχθούν

περισσότερο τα ζητήματα της Ηθικής, θα επεκτείνουν ακόμα περισσότερο την εφαρμογή της και στο άγνωστο μέλλον, τα περισσότερα κράτη θα εξαναγκαστούν από τους διεθνείς οργανισμούς και για λόγους συνεργασίας να προσαρμοστούν στους νέους κανόνες. Έτσι, όπως γενικότερα οι επιστημονικές ανακαλύψεις και οι αποδεδειγμένες γνώσεις, αργά ή γρήγορα μεταδίδονται σε όλες τις χώρες του κόσμου, παρά τις όποιες διαφορές που έχουν οι κοινωνίες μεταξύ τους, ενώ οι λανθασμένες απόψεις καταρρίπτονται. (...) Η οργάνωση της κοινωνίας με τα θεμέλια των πνευματικών αξιών δεν εξυπηρετεί μόνο μια μικρή ομάδα από τον πληθυσμό. Με το πέρασμα του χρόνου, ολόκληρη η κοινωνία θα αναγκαστεί με ειρηνικό τρόπο να προσαρμοστεί.

* Αν η ηθική οριστεί γενικά ως σύνολο κανόνων, αρχών και αξιών με εξωτερικούς σκοπούς και για την εξυπηρέτηση ορισμένων δράσεων, τότε δεν θα αναγνωρίσουμε τον πρωταγωνιστικό ρόλο της. Θα μας φανεί σαν μια πολιτική ή φιλοσοφική θεωρία για συμβιβασμό στη ζωή, για την καλή συνεργασία και ίσως για να δυσκολέψει τη ζωή μας. Εξάλλου αυτοί οι κανόνες στηρίχτηκαν σε παρατηρήσεις για την ανθρώπινη συμπεριφορά και για τη σχέση της συμπεριφοράς με την ανθρώπινη ψυχή.

> ΣΤΟ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΣ ΖΗΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΟΡΙΑ ΑΥΤΟΥ:

1) Το πλήρες σύμπαν είναι το κοινό σύνολο όλων των περιορισμένων πραγμάτων και πάντοτε προϋπάρχει αυτών. Το Σύμπαν ήταν πάντα ολοκληρωμένο και σταθεροποιημένο εντός των ορίων ενός μέγιστου χρονικού διαστήματος και δεν δημιουργήθηκε ποτέ.

2) Η ύλη αποτελεί δομικά στοιχεία του κόσμου, αλλά δεν είναι αυτοτελώς αυτά που δημιουργούν τα πράγματα. Οι νόμοι και οι προϋποθέσεις υπάρχουν στο κοινό σύνολο του πλήρους κόσμου.

3) Το πλήρες σύμπαν είναι αυτοτελές, αδημιούργητο και σταθεροποιημένο. Η συνολική ενέργεια εμφανίζεται σαν κενός χώρος και όχι αποκλειστικά με την αδράνεια της ύλης. Τα δομικά στοιχεία και οι δυνάμεις είναι διακυμάνσεις στη σταθερή ποσότητα της ενέργειας, η οποία συνδέεται μικροσκοπικά με την ύλη (με κυματικά φαινόμενα).

4) Οι προδιαγραφές του κάθε ατόμου της ύλης δεν είναι τυχαία οι ίδιες παντού μέσα στις τεράστιες αποστάσεις του κενού διαστήματος. Τα ξεχωριστά άτομα της ύλης συνδέονται με μία κοινή ποσότητα. Ο χώρος σαν δυναμική ενέργεια συμμετέχει στην ανανέωση της ύλης με κυματικά φαινόμενα (στα οποία εμφανίζονται ένα πλήθος μαθηματικών σχέσεων). Τίποτε άλλο δεν μπορεί να βρίσκεται παντού στο Σύμπαν και να ρυθμίζει τη δομή της ύλης, να συνδέεται πάντοτε μαζί της και να συνεργεί για να είναι η δομή της παντού η ίδια και με τους ίδιους νόμους. Η εξήγηση του χώρου ως συνολικής ποσότητας ενέργειας του Σύνπαντος η οποία βρίσκεται σε κατάσταση ισορροπίας φανερώνει καθαρά την ύλη σαν διακυμάνσεις αυτής της παγκόσμιας ενέργειας.

5) Η φύση είναι ανεξάντλητη, διότι πέρα από τις στατικές μορφές που αντιλαμβανόμαστε, αυτές οι μορφές περιλαμβάνουν φαινόμενα ρυθμικών κινήσεων, νόμων, δυνάμεων και πεδίων με τους πιο γρήγορους ρυθμούς. Μέχρι τώρα, είχαμε εκτιμήσει αυτά τα τελευταία φαινόμενα σαν να ήταν λιγότερο πραγματικά, περιστασιακά φαινόμενα και παράγωγα. Θέλαμε, τα σωματίδια να είναι η ουσία όλων των πραγμάτων και τα αποκλειστικά συστατικά τους. Αυτή η άποψη θα καταγραφεί ως ένα από τα μεγαλύτερα και ριζωμένα λάθη στην ανάπτυξη της επιστήμης, όπως ήταν και η άποψη για την επίπεδη γη.

6) Εύκολα όλοι - ειδικοί και μη - εκτοξεύουμε τη φράση "φυσικοί νόμοι" αλλά κανένας δεν λέει που είναι η έδρα τους. Είναι σε κάθε άτομο ξεχωριστά; Είναι ένας κώδικας που μεταφέρεται από μέρος σε μέρος της φύσης; Οι φυσικοί νόμοι έχουν ουσία ή είναι διανοητικά μας δημιουργήματα; Οι νόμοι της φύσης και οι φυσικές δυνάμεις δεν εδρεύουν μέσα σε κάθε σωματίδιο ξεχωριστά, αλλά έξω από την ύλη. Οι νόμοι που ρυθμίζουν την ύπαρξη και τη δομή των υλικών στοιχείων δεν είναι μηνύματα που έρχονται από έξω τους, εξ αποστάσεως και σαν εικονικοί. Οι νόμοι αυτοί ξεκινούν από το κοινό "σύνδεσμο" που όλα τα δομικά στοιχεία έχουν με έναν και τον ίδιο "κενό" χώρο, με μία και την ίδια ολοκληρωμένη πραγματικότητα, με την ίδια "κοινόχρηστη" ποσότητα ενέργειας, τελικά από την ίδια τους την (αόρατη) ουσία.

7) Στην έρευνα των μικροσκοπικών διαστάσεων, η παρουσία του ολοκληρωμένου Σύμπαντος ανιχνεύεται ως πυρηνική δύναμη. Η πυρηνική δύναμη αποδεικνύεται ότι είναι μια παγκόσμια δύναμη επαναφοράς στην ισορροπία της κοινόχρηστης ποσότητας ενέργειας (δηλαδή του φυσικού χώρου).

8) Η αρχή της ζωής και του συγχρονισμού στην αλληλεπίδραση πολλών σωματιδίων επιτυγχάνονται με τους γρηγορότερους τρό-

πους αλληλεπίδρασης και αυτοί οι τρόποι προϋποθέτουν την ταυτόχρονη παρουσία του 100% ολοκληρωμένου Σύμπαντος, το οποίο σε εμάς φαίνεται σαν απουσία του ελεύθερου χώρου... Το πέρασμα από τα ανόργανα προς τα οργανικά υλικά είναι ανεξήγητο με μηχανικές κινήσεις και με ξεχωριστά σωματίδια.

9) Η εξάρτηση των βιολογικών φαινομένων από την ανόργανη και την οργανική ύλη δεν αποδεικνύει ότι τα ψυχικά φαινόμενα και η ζωή παράγονται από τη "σύνδεση" και την πλοκή των μορίων... Για το συγχρονισμό και για τη συντήρηση των σωματιδίων παντού, συμμετέχει κάτι άλλο το οποίο δεν είναι ένα ξεχωριστό σώμα. Δεν είναι ένας γαλαξίας, δεν είναι αστέρι, δεν είναι μια πέτρα, δεν είναι μια βίδα, δεν είναι κάποιο σωματίδιο.

10) Εκείνοι που σκέφτονται για τη ζωή ως ιδιότητα που αποκτήθηκε από την οργάνωση της ύλης, έχουν αποδεχθεί ως αυτονόητα κάποια φυσικά φαινόμενα. Οι ιδιότητες της ύλης δεν είναι λιγότερο μεταφυσικές από τις άυλες ψυχές. Δεν είναι προφανές ότι οι μικρές ποσότητες καταφέρνουν να σχηματίσουν χημικούς δεσμούς και έχουν ιδιότητες. Θα μπορούσε να μην υπάρξει μια στιγμή σταθερότητας και συνέχειας. Το γεγονός ότι υπάρχει ένα υλικό σώμα σε μια θέση και κινείται χωρίς να απουσιάζει η ισορροπία εξ ολοκλήρου είναι ένα ανεξήγητο έργο και χρειάζεται νόμους, που δεν βασίζονται σε κανένα σώμα.

11) Η αφαίρεση γνωρισμάτων και η περιληπτική άποψη των πραγμάτων ξεκινούν από τα ίδια τα αισθητηριακά δεδομένα και αυτό δείχνει, ότι οι αισθήσεις είναι νοητικές ενέργειες. Τα πρώτα δεδομένα των αισθήσεών μας ήδη είναι αποσπασμένα γνωρίσματα και "σύντομες" απόψεις των πραγμάτων. Η ψυχή είναι η απευθείας πληροφόρηση που το βιολογικό σώμα έχει για τον εαυτό του και τους επηρεασμούς της κατάστασής του. Ψυχή χωρίς καθόλου πληροφορία δεν υπάρχει. Το συναισθηματικό φορτίο θα έμενε ανεξή-

γητο φαινόμενο και χωρίς συνάρτηση με την πληροφορία. Όλες οι πληροφορίες και οι εντυπώσεις από τα εξωτερικά πράγματα παράγονται από τον επηρεασμό της πληροφορίας, που το βιολογικό σώμα ήδη έχει για την κατάστασή του.

* Τα παραπάνω συμπεράσματα που εδώ διατυπώνονται σύντομα επιβεβαιώνονται από την κοσμολογική θεωρία που δυστυχώς δεν μπορεί να είναι σύντομη και κατανοητή χωρίς μια ορισμένη εκπαιδευτική προετοιμασία. Η επιβεβαίωση για τη σχέση του πλήρους Συνόλου με πνευματικά χαρακτηριστικά (και η ύπαρξη παγκόσμιας συνείδησης) προϋποθέτει να έχουμε κατανοήσει αυτή την εξήγηση για την αρχή και τα όρια του κόσμου, και τη διαδικασία με την οποία η ύλη διατηρείται και έχει τη δομή της. Η επιστημονική πραγματεία για τη δομή του Σύμπαντος και της ύλης προσφέρεται σε δύο βιβλία, τα οποία θα βρείτε στη σχετική ιστοσελίδα >>>

> ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ:*

1) Το πλήρες και σταθερό σύμπαν (που δεν βρίσκεται σε κανένα περιβάλλον και είναι πάντα το ίδιο και ανεξάρτητο) έχει άμεση σχέση με τον εαυτό του ως ενιαία ποιότητα, δηλαδή απευθείας σύνδεση χωρίς κάποια εξωτερική μεσολάβηση. Αυτή η άμεση σύνδεση είναι χωρίς κάποια εξωτερική μεσολάβηση (δηλ υλική και σωματική) και είναι πνευματική. Η συνολική ποιότητα του κόσμου δεν είναι ένα σύνολο πραγμάτων που βρίσκονται μόνο εξωτερικά τα μεν προς τα δε.

2) Οι νόμοι διατηρούνται και οι προϋποθέσεις για τις εξελίξεις του φυσικού κόσμου εισάγονται με το σύμπαν ενιαίο, πλήρες και σταθεροποιημένο. Οι φυσικοί νόμοι είναι οι νόμοι για την παγκόσμια ισορροπία και ρυθμίζουν την ελάχιστη πραγματικότητα που υπάρχει σαν απλή ύλη. Το αντίθετο του παγκόσμιου πνεύματος και του συνολικού κόσμου είναι η ύλη, δηλαδή οι αρχικές στιγμές του πλήρους κόσμου.

3) Η διαίρεση των φυσικών φαινομένων για διδακτικούς σκοπούς και η ξεχωριστή περιγραφή τους στα βιβλία δεν είναι διαίρεση όπως επιβάλλεται από τη φύση στα επιμέρους πράγματα. Όλες οι επιστήμες εφαρμόζονται στη φύση συγχρόνως και αζεχώριστα.

4) Αν σκεφτούμε για το Σύμπαν σαν να ήταν όλα τα πιθανά πράγματα και όπως μπορεί να είναι με όλους τους δυνατούς τρόπους, τότε ένα τέτοιο Σύμπαν σαν ένα πλήρες σύνολο δεν είναι καν υλικό. Αλλά και η ύλη στο βάθος της δομής της δεν είναι υλική.

5) Θα ήταν απίθανο, αν όχι αδύνατο, να επαναληφθεί σχεδόν το ίδιο αποτέλεσμα από τα σωματίδια που πλησιάζουν και χτυπώντας

το καθένα στην επιφάνεια του άλλου, έχοντας το καθένα τη σωστή ταχύτητα και τη σωστή γωνία στην κίνηση του. Αναμφισβήτητα, ο συγχρονισμός τους είναι το αποτέλεσμα της εμπλοκής των πεδίων και αυτά τα πεδία έχουν τις υψηλότερες ταχύτητες που φτάνουν στην ταχύτητα του φωτός. Τα σωματίδια έχουν επίσης εξαιρετικά γρήγορους ρυθμούς και μέσα στη δομή της ύλης δεν απομακρύνονται το ένα από το άλλο. Το πλήρες Σύμπαν φαίνεται σαν φυσικός χώρος με φανερά γεωμετρικά χαρακτηριστικά αλλά έχει ταυτόχρονη σύνδεση με τα δομικά στοιχεία σε εξαιρετικά μικροσκοπικά μήκη.

6) Το παγκόσμιο πνεύμα είναι αυτοτελές (όπως και το σύνολο του κόσμου). Η δράση του δεν εντοπίζεται σαν ένα υλικό, ξεχωριστό και κινούμενο πράγμα. Αν το παγκόσμιο πνεύμα έχει συνείδηση για το σύνολο του κόσμου και αυτο-ρυθμίζεται μαζί με τη συνείδησή του, τότε μπορεί να χαρακτηριστεί “αμερόληπτο”. Η πνευματική αμεροληψία έχει και αντιστοιχία στο φυσικό κόσμο: Ο παγκόσμιος χώρος αποτελεί την κοινή αρχή για το σχηματισμό των ίδιων δομικών στοιχείων παντού στον κόσμο και κανένα υλικό πράγμα δεν αποτελεί τον τελικό σκοπό των άλλων, ούτε την αποκλειστική αιτία για όσα ακολουθούν. Μαζί με τους φυσικούς νόμους εισάγονται και πνευματικοί νόμοι που είναι νόμοι για την αυτοσυντήρηση των βιολογικών σωμάτων και την εξέλιξη της ζωής και για την αυτο-ρύθμιση της ανθρώπινης συμπεριφοράς (ηθικοί νόμοι).

7) Το φαινόμενο της ζωής συνδέεται με τους γνωστούς φυσικούς νόμους... Η λέξη "κλειδί" είναι: συγχρονισμός των δομικών στοιχείων με τη δυναμική συμμετοχή του ολοκληρωμένου Σύμπαντος, που πραγματοποιείται σχετικά μέσω του “κενού” χώρου. Η άμεση σχέση ενός σώματος με τον εαυτό του ως ενιαίο σύνολο προϋπάρχει στο ολοκληρωμένο, άμεσο και ταυτόχρονο Σύμπαν.

Αυτή η απευθείας σχέση (ενός σώματος με τον εαυτό του) είναι πληροφορία για τον εαυτό του και την ηρεμία / σταθερότητά του και την ονομάζουμε “ζωή”. Αυτή η απευθείας σχέση εμφανίζεται σχετικά έμ-μεσα με τα δομικά στοιχεία που είναι θεμελιωμένα σαν ταχείες διακυμάνσεις στην ισορροπημένη ενέργεια ενός δυναμικού χώρου, υπό συνθήκες που η επιστήμη ερευνά. Το παγκόσμιο πνεύμα εμφανίζεται σαν κενός χώρος (σαν απών) και περιορισμένο με το συγχρονισμό των δομικών στοιχείων... Σχεδόν λέμε ότι ο παγκόσμιος χώρος είναι το παγκόσμιο πνεύμα, αλλά πιο εύστοχο είναι αν πούμε το παγκόσμιο πνεύμα (ή Θεός) φαίνεται στα μάτια σαν παγκόσμιος χώρος. Είμαστε το παγκόσμιο πνεύμα όπως θα ήταν περιορισμένο και εξαρτημένο μέσα σε ιδιαίτερες χρονικές και τοπικές συνθήκες (διαμέσου των δομικών στοιχείων)!

8) Τα συναισθήματα και τα αισθήματα είναι τρόποι επηρεασμού της βιολογικής σταθερότητας, οι οποίοι μεταγλωττίζονται ως βεβαιότητα ή ως αβεβαιότητα και συνοδεύουν την πληροφορία. Όλα τα βιολογικά σώματα συμπεριφέρονται με επιλογή πληροφοριών και αφαιρούν ένα πλήθος επιδράσεων χωρίς επίγνωση (μη-συνειδητά), εστιάζουν την προσοχή τους όπως εκτιμούν για την επιβίωσή τους και κρατούν στη μνήμη τους ορισμένα σταθερά χαρακτηριστικά των αισθητών πραγμάτων. Η διανοητική διεργασία δεν συμβαίνει μόνο με τη μορφή των διαμοιρασμένων αφηρημένων εννοιών στις λέξεις και στα σύμβολα.

9) Πολλοί στοχαστές και φιλόσοφοι επικαλούνται την άποψη του αυτοτελούς Σύμπαντος για να απομακρύνουν το ρόλο του Θεού (δηλαδή αντιθέτως από τη σκέψη του Σπινόζα). Πολλοί έχουν πει για την αυτοτέλεια του Σύμπαντος από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα και συνήθως εννοούν την “αυθυπαρξία” ή την “αυτοδυναμία” του Σύμπαντος. Αλλά εξακολουθούν να θεωρούν το Σύμπαν σαν εξωτερικό συνδυασμό πραγμάτων (σαν συνολικό αποτέλεσμα

από το συνδυασμό των μερών του) και σκέφτονται για τα πράγματα όπως αν αυτά είναι σαφώς ξεχωριστά και μόνο με εξωτερικές συνδέσεις.

10) Ο εσωτερικός προσανατολισμός του πνεύματος δεν θα οδηγούσε σε μια ζωή με πνευματικές αξίες ενάντια σε ένα εγωκεντρικό / ατομο-κεντρικό και υλιστικό τρόπο ζωής, αν ο υλικός κόσμος δεν «τύχαινε» να είναι ένας κόσμος όπου ο Θεός δεν μπορεί να ζήσει, αλλά αντιθέτως: Μέσα στον κόσμο της ύλης υπάρχει παρασυρμένη, ανασφαλής και παρανοϊκή ζωή με τα ελαττώματα, τα λάθη, τη φαντασία και τις επιθυμίες της.

11) Ένας μεγάλος αριθμός από φαντασιώσεις που είναι εξαπλωμένες παγκοσμίως, σχετικές με ζητήματα για την ανθρώπινη νόηση μέχρι τις ανθρώπινες σχέσεις και το θεό, συνδέονται στενά με ένα κοινό δόγμα, το οποίο μπορούμε να συνοψίσουμε σε ελάχιστες σειρές: Ο κόσμος που βρίσκεται πιο μακριά δεν συμπλέκεται και δεν επηρεάζει σημαντικά τον κόσμο που μας περιβάλλει πιο άμεσα εδώ στη γη, ούτε και τη ζωή μας. Έτσι εύκολα οι άνθρωποι αφαιρούν όλη την πραγματικότητα που εκτιμούν απομακρυσμένη ή ανύπαρκτη, για να εκμεταλλευτούν τις δυνατότητες που αντιλαμβάνονται επιφανειακά στον κόσμο. Αυτή είναι μια βιαστική άποψη που περιέχει ένα μέρος αλήθειας, ενώ την υπόλοιπη αλήθεια την κρύβουμε με τη λέξη "τύχη".

Σημειώσεις

* Τι γνώση μπορεί να έχει κάποιος για το Θεό εξαρτάται από το πώς ορίζει το "Θεό" ή τι χαρακτηριστικά του αποδίδει για να τον ονομάσει "Θεό". Για παράδειγμα, εννοούμε το Θεό σύμφωνα με μια θρησκεία ή απλά ως μια παγκόσμια δύναμη με νοημοσύνη; Εννοούμε τον Ήλιο όπως στα αρχαία χρόνια ή κάποιον άν-

θρωπο που έσωσε τη ζωή μας; Εννοούμε ένα κατασκεύασμα όπως οι ειδωλολάτρες ή μια μορφή αστερισμών στον ουρανό; Όμως πολλοί συζητούν, αμφισβητούν ή αποδέχονται ένα θεό χωρίς προηγουμένως να έχουν ζητήσει αυτό τον καθορισμό. Όπως φαίνεται, αυτοί δεν είναι πληροφορημένοι για τους διαφορετικούς θεούς στις θρησκείες ή δεν έχουν τη φαντασία να υποθέσουν, ότι ο θεός ίσως έχει άλλα γνωρίσματα ή δεν έχουν ορθολογική σκέψη για να βγάλουν συμπεράσματα αφού δεν αναρωτιούνται με ποια έννοια η λέξη "θεός" χρησιμοποιείται.

* Στο τρίτο μέρος της πραγματείας με τον τίτλο “Η παγκόσμια ηθική του εσωτερικού προσανατολισμού” είχε συμπεριληφθεί μια περίληψη με ορθολογικές σκέψεις για τον ευρύτερο φυσικό κόσμο και για το νόημα της ζωής μετά από μια τέτοια έρευνα. Αυτή είναι η πιο σύντομη και ολοκληρωμένη απάντηση (σε 80 διακριτούς συλλογισμούς) για την αρχή του κόσμου, για το νόημα και την αρχή της ζωής και για το ρόλο του Θεού, που μπορεί να παρακολουθήσει και να καταλάβει η πλειοψηφία, ανεξαρτήτως ειδικότητας.>>> (Όνομα του ξεχωριστού αρχείου: kosmo-perilipsis_plus.pdf)

- > Μην πεις ότι δεν ήξερες
 - > Μάθε πριν σου τύχει
 - > Σκέψου καλύτερα, δράσε λιγότερο
 - > Δραπέτευσε από τις φαντασιώσεις σου
 - > Τα χειρότερα δεν θα τα αποφύγεις όσο έξυπνα και να δράσεις

Διεπιστημονική γνώση και ενοποιημένη Απάντηση, δηλαδή:

✓ Ηθική / Ψυχολογική ✓ Λογική ✓ Πολιτική ✓ Κοσμολογική

> Μιλάμε για μεγάλο πακέτο πολλών απαντήσεων και για ερμηνεία από την οποία φανερώνεται πώς συνδέονται μεταξύ τους ένα πλήθος φαινομένων και πολλά ξεχωριστά ζητήματα. Να το αναλύσουμε λίγο...>>> (Ξεχωριστές σελίδες σε ξεχωριστό αρχείο κειμένου. Όνομα ιστοσελίδας unification.htm και όνομα αρχείου unification_B5_TNR.pdf).

> Τα πιο φανερά σημάδια ότι προσφέρονται σωστές απαντήσεις και σκέψεις που διευκολύνουν μια θεωρητική έρευνα >>> (Ξεχωριστές σελίδες σε ξεχωριστό αρχείο κειμένου. Όνομα ιστοσελίδας completed-answers.htm και όνομα αρχείου complete_answers_B5_TNR.pdf).

> Η ανάπτυξη των ζητημάτων όπως είχαν ξεκινήσει με τη Θεολογία της Επιστήμης. Πώς μοιράστηκε σε βιβλία το πνευματικό έργο μετά τη “Θ. της Ε.”. >>> (Όνομα ιστοσελίδας T_of_S_after και όνομα αρχείου T_of_S_after_B5_TNR.pdf).

> Θεμελιακές απόψεις και απαραίτητες σκέψεις για μια παγκόσμια Ηθική. Οι κεντρικές απόψεις για μια παγκόσμια ηθική (διακήρυξη) >>> (Όνομα αρχείου /cosmo-ethics/Themelia-periexomena_B5_resume.pdf)

Η ΠΙΟ ΣΤΕΝΗ ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ, ΜΕ ΤΗ ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. Πώς έχουν διαιρεθεί τα ζητήματα

<•> **Διανοητική και κοσμολογική ηθική.** Η ρυθμιστική δύναμη της σκέψης για την ανθρώπινη ζωή και συμπεριφορά. Η αξεχώριστη σχέση της σκέψης και της διάνοιας από την ανθρώπινη ζωή και συμπεριφορά. Η πνευματική σχέση του ανθρώπου με τον εαυτό του.

<•> **Σκέψεις από την αρχή:** Για το σχηματισμό της γνώσης, για το νόημα της αλήθειας και της γνώσης, για την αρχή των αισθήσεων, για τη διαφορά της σκέψης από τα αισθήματα, για την εκτίμηση της αξιοπιστίας, για τη διανοητική απροσδιοριστία.

<•> **Ζωή, άνθρωπος και κοινωνία. Πνευματικός προσανατολισμός:** Η παγκόσμια ηθική απαλλαγμένη από το μανδύα της θρησκείας και η πνευματική επανάσταση για ένα ηθικό κράτος (χωρίς απατεώνες, χωρίς κερδοσκόπους και καταχραστές της εμπιστοσύνης, είτε ξεχωριστά ως άτομα είτε ομαδικά και με νομική κάλυψη). Ο πνευματικός προσανατολισμός (ηθική) για την κοινωνία και για το ρόλο του κράτους.

<•> **Κοσμολογική θεωρία** με αφαίρεση άσκοπων πληροφοριών, αναγωγή των φυσικών φαινομένων στα πιο γενικά φαινόμενα, απλοποίηση των εννοιών. Ορθολογική ερμηνεία για τη δομή της ύλης και τη δομή του αστρονομικού κόσμου. Υπολογισμοί σύμφωνα με τις μετρήσεις της φυσικής, διερεύνηση ορίων, θεωρητικές παρατηρήσεις και διερεύνηση συμπτώσεων. Πώς εφαρμόζονται οι φυσικοί νόμοι και οι δυνάμεις.

<•> **Αναδρομή σε παλαιότερες φιλοσοφικές προσπάθειες,** αποσπάσματα από φιλοσοφικά έργα, σχόλια και εκτιμήσεις μέσα από τη σύγχρονη γνώση και εμπειρία. Φιλοσοφία, θρησκεία και πίστη.

Σύμφωνα με τους Ευρωπαϊκούς Νόμους και τους Διεθνείς Κανονισμούς για την πνευματική ιδιοκτησία (Ν. 100/1975, 2121/1993 και λοιποί εν γένει κανόνες Διεθνούς Δικαίου), απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η ολική, μερική ή περιληπτική αναπαραγωγή και μετάδοση του συγγραφικού έργου, κατά παράφραση ή διασκευή με οποιονδήποτε τρόπο (μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, φωτογραφικό κλπ.) χωρίς προηγούμενη άδεια του δημιουργού. Για τα συγκεκριμένα αποσπάσματα και τις περιλήψεις, ο δημιουργός δεν απαιτεί να ζητηθεί γραπτή άδεια για την αντιγραφή, την αναδημοσίευση, τη μετάφραση και για την εκτύπωση αυτών, υπό το σαφή όρο να υποδεικνύεται η πηγή και ο δημιουργός και η χρήση δεν θα είναι κερδοσκοπική.

All Rights Reserved

©2025 Κωνσταντίνος Γ. Νικολουδάκης

18541 Πειραιάς

Τελευταία ενημέρωση: Απρίλιος 2025

E-mail: filosofiagr@yahoo.gr

Web site : <https://cosmonomy.eu> | <https://www.kosmologia.gr>